

"Cal ser persones de criteri i no amb una llista de criteris"

En Rafael Però Baig, té 40 anys, va néixer a Barcelona. De formació pedagog. Cap de Missió de la FPSC (Fundació Promoció Social de la Cultura) al Líban, Síria i Egipte.

03/05/2017

Per què va decidir oferir la seva vida al Senyor? Per què es fa mossèn?

Perquè Déu m'ho va demanar. Déu toca el cor, d'una forma o d'altra passa pel teu costat, fa una mica de vent i te'n adones que vol alguna cosa de tu. Si vols, el segueixes, i sino, ell segueix el seu camí. Quan el veus passar, hi ha alguna cosa que et diu, som-hi!! Quan et decideixes a seguir-lo, durant el camí et va ensenyant les meravelles del camí.

Com et definiries? Si et preguntessin per un tret característic de la teva persona, quin destacaries?

Algú que Déu ha cridat per ser sacerdot, que vol correspondre a aquest do i que amb la seva ajuda espera aconseguir-ho.

De quina manera Jesucrist l'ha anat cridant i el segueix cridant a oferir la seva vida al servei dels qui Ell vulgui?

Totes les decisions les he pres després de fer una estona de pregària. Crec que el qui no resa no pot veure el que Déu li demana, però a més Déu m'ha tocat l'ànima per altres persones i successos. Des de petit he après en la meva família i a l'escola a tenir cura de persones malaltes, grans i pobres. Els meus pares ho feien amb molta generositat, i sense que es notés. Solia anar a les activitats que organitzava un Club Juvenil portat per gent de l'Obra i amb certa freqüència anàvem al Cottolengo per ajudar a donar de menjar a gent malalta. Sortia molt edificat i pensant que encara que al principi em venia de gust més anar a jugar a futbol, havia valgut la pena ajudar aquestes persones.

Com han rebut la notícia els seus coneguts?

La meva família i els meus amics s'han alegrat molt de la notícia. Aquests últims 9 anys els he passat al Líban on he fet amics de moltes religions. Ho vaig comentar a una noia musulmana amb la qual treballava i es va posar a plorar. Em va dir: Perdona, m'he emocionat, estic molt contenta. També em va passar el mateix amb un noi drus.

Què vol dir ser sacerdot actualment? Quin paper ha de tenir el sacerdot avui. El Papa Francesc va pronunciar una frase rodona quan deia que vol "pastors que facin olor d'ovella". Com l'entens?

Avui i sempre un sacerdot significa ser Jesucrist, i d'aquesta manera és molt fàcil entendre les paraules del Papa. En l'Evangelí veiem constantment Jesús cuidant, confortant, guarint, donant esperança i molt d'amor a tots amb

els qui es trobava i es deixaven. Va estimar tots fins a l'extrem i va morir a la Creu per salvar-nos, per ensenyar-nos a estimar.

Com poden ajudar els sacerdots de la Prelatura l'Església cada vegada millor? I, com els laics podem ajudar els sacerdots a ser millors sacerdots?

Suposo que de mil maneres, però em sembla que amb una vida de pregària molt intensa. Això no vol dir que hagi de tancar-se tot el dia a l'església sense parar de resar. Cal cuidar molt les estones de pregària en l'Església; però, si la feina, el tracte amb les persones, l'esport i tot es converteix en oració, Crist és present i transforma aquestes realitats humanes en alguna cosa divina, i tot va bé. Això, no és una cosa que només poden fer els sacerdots, també poden fer-ho els laics. També crec que un sacerdot

ajudarà molt l'Església si està molt unit al Papa, als bisbes i al prelat de l'Opus Dei. Els laics poden ajudar molt els sacerdots. La meva àvia, que en pau descansi, m'ho va ensenyar. Ella resava moltíssim pels sacerdots però també els ajudava amb coses pràctiques. Tenia molts detalls, els agraïa que celebressin amb molta pietat la Missa però també els corregia si s'havien despistat en alguna cosa. Ho feia amb una gran delicadesa i amb molta mesura.

**Viure a Roma, què t'ha aportat?
Com veus la realitat de l'Església i
la societat catalana des de la Ciutat
Eterna, on has viscut els darrers
anys?**

Vaig viure a Roma entre l'any 2005 i el 2007, i després de 10 anys, puc dir que Roma m'ha aportat molt. Primer poder estar a prop del Papa, del Pare i de sant Josepmaria. Roma m'ha donat també un cor i visió universal.

M'he obert a tothom i m'interessen totes les persones des d'un extrem a l'altre del planeta. Crec que això és el principal.

L'Església està cridada a servir tots els homes, i no només els fidels. El Papa parla d'anar a les perifèries, com penses que poden donar aquest servei els preveres?

Encara no tinc experiència, però suposo que fent molt bé la feina encomanada i estant molt disponible. Crec que algú que està pensant i resant contínuament en els altres se li ocorren coses per arribar a tothom, o més aviat està en condicions de rebre els llums de l'Esperit Sant que li dirà com arribar a tothom.

El Sant Pare ens diu: "La pastoral en clau missionera exigeix abandonar el còmode criteri pastoral del 'sempre s'ha fet així'. Invito tothom a ser audaços i creatius en aquest repte"

(Evangelii Gaudium, 33). Com posar-ho en pràctica? Com afecta els laics, que també han de ser Església 'en sortida'?

Això em recorda a una cosa que he après dels ensenyaments de sant Josepmaria, que cal ser persones de criteri i no amb una llista de criteris. Algú que està ben format i que contínuament s'està formant, si a més està en presència de Déu, sabrà donar la millor resposta a les diferents situacions de la vida i sabrà aplicar la doctrina de sempre potser d'una forma totalment diferent i nova.

Al 2018 hi haurà un sínode sobre els joves, la fe i la vocació. Com s'ha de fer per arribar més als joves?

Primer sent jove. Cal tenir sempre un esperit jove, com deia sant Josepmaria, i confiant en ells. Els

joves han de sentir el pes de la
societat i que poden fer molt bé.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/entrevista-
rafael-pero/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/entrevista-rafael-pero/) (09/08/2025)